

Lieta C-708/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 16. novembris

Iesniedzējtiesa:

Tribunal Supremo (Spānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 21. oktobris

Prasītāja:

*Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne
(ASOPROVAC)*

Atbildētāja:

Administración General del Estado

Pamatlietas priekšmets

Atcelšanas procedūra – Karaļa dekrēts 41/2021 – Pirmais nobeiguma noteikums, 5. punkts – Karaļa dekrēts 1075/2014 – 11. panta 2. un 3. punkts – Lauksaimnieciska darbība – Pastāvīgās ganības – Ražošana – Noganīšana ar savas saimniecības dzīvniekiem – Lauksaimniecības zemes uzturēšana

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par interpretāciju – LESD 267. pants – Kopējā lauksaimniecības politika (KLP) – Atbalsts – Valsts tiesību normas atbilstība Savienības tiesībām – Regula (ES) Nr. 1307/2013 – 4. pants un 32. panta 2. punkts – Regula (ES) Nr. 1306/2013 – 60. pants – Mākslīga apstākļu atbalsta maksājumu saņemšanai radīšana – Pamattiesību harta – 20. un 21. pants – Savienības tiesību pārākuma, tiesību aktu hierarhijas, tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principu pārkāpums

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris) 4. pants un 32. panta 2. punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) 60. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā *Real Decreto 41/2021* [Karaļa dekrēts 41/2021], kas, lai izvairītos no mākslīgas apstākļu radīšanas, piešķirot valstij piederošas koplietošanas pastāvīgās ganības lietotājiem, kuri tās neizmanto, nosaka, ka ganīšana ir atbilstoša [atbalsta saņemšanai] tikai tad, ja tā tiek veikta ar savas saimniecības dzīvniekiem?

2) Vai Regulas (ES) Nr. 1306/2013 60. pants, kas attiecas uz mākslīgu apstākļu radīšanu atbalsta saņemšanai, ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā Karaļa dekrēts 41/2021, kas nosaka prezumpciju par mākslīgu apstākļu radīšanu piekļuvei atbalstam gadījumos, kuros lauksaimnieciska noganīšanas darbība valstij piederošās pastāvīgajās koplietošanas ganībās tiek veikta ar dzīvniekiem, kas nav no atbalsta pieteikuma iesniedzēja saimniecības?

3) Vai Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā 2014. gada 19. decembra *Real Decreto 1075/2014* [Karaļa dekrēts 1075/2014], kas nosaka, ka lauksaimniecības zemju noganīšana nevar tikt uzskatīta par darbību šo zemju uzturēšanai noganīšanai piemērotā stāvoklī?

4) Vai minētās Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā 2014. gada 19. decembra Karaļa dekrēts 1075/2014, kas nosaka, ka personas, kurām ir tikai neekskluzīvas ganīšanas tiesības tām nepiederošos zemes īpašumos un kas nodod šīs tiesības trešai personai, lai tā izmantotu ganības sava ganāmpulka barošanai, neveic kādu no 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) daļā paredzētajām lauksaimnieciskajām darbībām?

5) Vai minētā Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā 2014. gada 19. decembra Karaļa dekrēts 1075/2014, kas nosaka, ka personas, kurām ir tikai neekskluzīvas ganīšanas tiesības tām nepiederošos koplietošanas zemes īpašumos, nevar tikt uzskatītas par tādu ganību apsaimniekotājām, uz kurām attiecas šīs ganīšanas tiesības attiecīgo lauksaimniecības zemju uzturēšanas noganīšanai piemērotā stāvoklī nolūkā?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas

atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009: 4. pants un 32. panta 2. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu: 60. pants

Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 639/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina [...] Regulu [...] Nr. 1307/2013 [...] un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu: 4. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/127 (2020. gada 29. janvāris), ar ko attiecībā uz finanšu disciplīnu no 2021. finanšu gada groza Regulu (ES) Nr. 1306/2013 un attiecībā uz elastīgumu starp pilāriem 2020. kalendārajā gadā groza Regulu (ES) Nr. 1307/2013

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/2220 (2020. gada 23. decembris), ar ko nosaka dažus pārejas noteikumus atbalstam no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) 2021. un 2022. gadā un ar ko attiecībā uz līdzekļiem un piemērošanu 2021. un 2022. gadā groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013 un (ES) Nr. 1307/2013, un attiecībā uz līdzekļiem un šāda atbalsta sadalījumu 2021. un 2022. gadā groza Regulu (ES) Nr. 1308/2013

Eiropas Savienības Pamattiesību harta (turpmāk tekstā – “Harta”): 20. pants (vienlīdzība likuma priekšā) un 21. pants (diskriminācijas aizliegums)

Spridums, 2022. gada 7. aprīlis, *Avio Lucos* (C-116/20, EU:C:2022:273)

Spridums, 2022. gada 7. aprīlis, *Avio Lucos* (C-176/20, EU:C:2022:274)

Rīkojums, 2021. gada 26. novembris, *Agrárminiszter* (C-273/21, nav publicēts, EU:C:2021:967)

Spridums, 2013. gada 12. septembris, *Slancheva sila* (C-434/12, EU:C:2013:546)

Atbilstošās valsts tiesību normas

Real Decreto 41/2021, de 26 de enero, por el que se establecen las disposiciones específicas para la aplicación en los años 2021 y 2022 de los Reales Decretos 1075/2014, 1076/2014, 1077/2014 y 1078/2014, todos ellos de 19 de diciembre, dictados para la aplicación en España de la Política Agrícola Común [2021. gada 26. janvāra Karaļa Dekrēts 41/2021, ar ko paredz īpašus noteikumus par to, kā 2021. un 2022. gadā piemērot Karaļa dekrētus 1075/2014, 1076/2014, 1077/2014 un 1078/2014, kuri visi pieņemti 2014. gada 19. decembrī, lai

piemērotu kopējo lauksaimniecības politiku Spānijā] (turpmāk tekstā – “RD 41/2021”): pirmais noteikuma noteikums, 5. punkts

Real Decreto 1075/2014, de 19 de diciembre, sobre la aplicación a partir de 2015 de los pagos directos a la agricultura y a la ganadería y otros regímenes de ayuda, así como sobre la gestión y control de los pagos directos y de los pagos al desarrollo rural [2014. gada 19. decembra Karaļa Dekrēts 1075/2014 par lauksaimniecības un lopkopības tiešo maksājumu un citu atbalsta shēmu īstenošanu no 2015. gada, kā arī par tiešo maksājumu un lauku attīstības maksājumu administrēšanu un kontroli] (turpmāk tekstā – “RD 1075/2014”): 11. panta 2. un 3. punkts

Spānijas konstitūcija: 14. pants (vienlīdzība)

Īss faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 2021. gada 1. martā *Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne (ASOPROVAC)* [Spānijas Gaļas liellopu audzētāju asociācija] cēla administratīvi tiesisku prasību par RD 41/2021, lūdzot atcelt šī Karaļa dekrēta pirmā noteikuma noteikuma 5. punktu (turpmāk tekstā – “apstrīdētā norma”), ar ko groza RD 1075/2014 11. panta 2. un 3. punktu.
- 2 Saskaņā ar šī panta sākotnējo redakciju atbalsta pieteikuma iesniedzējam bija katram zemes gabalam jānorāda, vai to paredzēts izmantot kultūraugu audzēšanai vai veikt uzturēšanas darbības. Uzturēšanas gadījumā, ja tā attiecās uz ganībām, bija jānorāda, vai uzturēšana tiks veikta ar noganīšanu vai ar citām metodēm. Uzturēšanas darbību saraksts ir ietverts RD 1075/2014 IV pielikumā.
- 3 Pēc RD 1075/2014 11. panta 2. un 3. punkta grozījumiem, kas izdarīti ar RD 41/2021, šī norma nosaka tostarp, ka ir jānorāda, vai ganībās tiks veikta ražošanas darbība ar noganīšanu, un ka attiecībā uz valstij piederošām pastāvīgām ganībām, kas ir koplietošanā, [atbalsta saņemšanai] ir atbilstoša tikai ražošana, pamatojoties uz noganīšanu ar atbalsta pieteikuma iesniedzēja saimniecības dzīvniekiem, un nav atbilstoša neviena no uzturēšanas darbībām, kas ir uzskaitītas RD 1075/2014 IV pielikumā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 4 Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā norma ir *ipso jure* spēkā neesoša šādu iemeslu dēļ:
  - Regulas Nr. 1307/2013 4. un 32. panta un Deleģētās regulas Nr. 639/2014 4. panta pārkāpums un Tiesas judikatūras neievērošana par pastāvīgo ganību atbilstību tiešā atbalsta saņemšanai: Spānijas valsts nevar noteikt tādas nosacījumus attiecībā uz tiesībām pretendēt uz atbalstu par ganībām, kas nav prasīti Savienības tiesiskajā regulējumā un ir tam pretrunā, piemēram, jauno prasību, ka ganībām jātiek faktiski noganītām un turklāt ar atbalsta pieteikuma

iesniedzēja saimniecības dzīvniekiem (proti, ko izmanto pieteikuma iesniedzēja lopu audzēšanai), ja tas attiecas uz valsts īpašumā esošām koplietošanas ganībām, kā tas būtu ar ražošanu saistīta atbalsta gadījumā;

- Regulas Nr. 1306/2013 60. panta pārkāpums un Tiesas judikatūras neievērošana attiecībā uz mākslīgu apstākļu radīšanu atbalsta saņemšanai: ar apstrīdēto normu ir ieviesta krāpšanas prezumpcija *iuris et de iure*, kuras mērķis ir izslēgt intensīvās liellopu audzēšanas lopkopjus no atbalsta shēmas, pamatojoties uz to, ka tiem nepienākas tiešā atbalsta saņemšana par zemi, pat ja tie ir saņēmuši atbalstu kopš 2000. gada un tiem nekad nav prasīts ganīt savus dzīvniekus pastāvīgo ganību zemes gabalos, kas pieder to saimniecībai;
- Hartas 20. un 21. panta un Spānijas konstitūcijas 14. panta, kas garantē vienlīdzību likuma priekšā un diskriminācijas aizliegumu jomās, kas ir Eiropas Savienības kompetencē, pārkāpums: ir paredzēta diskriminējoša attieksme pret Spānijas liellopu audzēšanas lopkopjiem salīdzinājumā ar Eiropas [Savienības] liellopu audzēšanas lopkopjiem, kā arī starp pašiem Spānijas lopkopjiem, nosakot prasību par noganīšanu ar savas saimniecības dzīvniekiem tikai valsts īpašumā esošās koplietošanas ganībās, bet ne privātās ganībās;
- Tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principu pārkāpums: apstrīdētā norma ir pieņemta sešus gadus pēc Savienības tiesiskā regulējuma piemērošanas, kad Eiropas Komisija bija uzdevusi dalībvalstīm 2021. un 2022. gadā nodrošināt atbalsta nepārtrauktību, ko saņēma lopkopji, nemainot šī atbalsta atbilstības nosacījumus attiecībā uz laika periodu no 2014. līdz 2020. gadam, jo KLP reforma aizkavēsies un šajā ziņā ir pieņemti tikai fiskālās korekcijas pasākumi saskaņā ar Regulu 2020/127. Spānijas valsts nav izpildījusi šīs prasības, bet tam nav juridiska pamatojuma un steidzamības vai nepieciešamības iemeslu;
- Tiesiskuma, kompetences piešķiršanas, tiesību aktu hierarhijas un Savienības tiesību pārkāpuma principu pārkāpums: Spānijas valsts – kuras kompetencē ir tikai Savienības tiesību aktu īstenošana – ir pārkāpusi šos principus, ar RD 41/2021 ierobežojot iespēju deklarēt ganības atkarībā no to īpašuma tiesībām (valsts vai privātas) un izmantošanas (privāti vai koplietošanā).

5 Atbildētāja Spānijas valdība būtībā argumentē šādi:

- Savienības regulas ir piemērojamas nekavējoties, bet var būt nepieciešams, ka dalībvalstis paredz normas to īstenošanai (skat. Regulu Nr. 1307/2013 (4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) un iii) daļu, un h) apakšpunktu un 2. punktu) un Regulu Nr. 1306/2013 (4. panta 1. punktu, 5. pantu, 7. panta 1. punktu un 58. panta 1. un 2. punktu)). Izpildot šo pienākumu, Spānijas valdība publicēja tostarp RD 1075/2014 un ievieš tajā grozījumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu pareizu KLP piemērošanu. Šajā ziņā RD 41/2021 ir Regulas 2020/2220 pieņemšanas sekas;
- Pašreizējās KLP piemērošanas termiņa pagarināšana neierobežojot valdības pilnvaras veikt nepieciešamos grozījumus RD 1075/2014. Turklāt Spānijas

Karalistei kā Savienības dalībvalstij ir pienākums ieviest šādus grozījumus saskaņā ar Regulas Nr. 1306/2013 58. panta 1. punktu;

- *RD 1075/2014* 11. panta 2. punkts pēc grozījumiem, kas izdarīti ar *RD 41/2021*, atbilst Savienības tiesiskajam regulējumam, ciktāl tajā ir paredzēts tostarp, ka ražošanas lauksaimnieciska darbība, kas ir paredzēta Regulas Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) daļā, var tikt veikta tikai zemes gabalos, kas ir valsts īpašumā esošas koplietošanas ganības, ganot dzīvniekus, kas pieder lauksaimnieka saimniecībai;
- Attiecībā uz mākslīgu apstākļu radīšanu piekļuvei atbalstam saskaņā ar Tiesas sprieduma lietā C-434/12 29. punktu šajā lietā neesot *iuris et de iure* prezumpcijas, ka liellopu audzēšanas lopkopji mākslīgi rada apstākļus, lai saņemtu KLP atbalstu, bet gan tikai fakta konstatējums atbilstoši prasībā izklāstītajam;
- Neesot pamatots prasītājas arguments, ka atbildētāja esot nepareizi izmantojusi pilnvaras, pieņemot *RD 41/2021*, ar kuru, kā apgalvo prasītāja, atbildētāja necenšoties nodrošināt pareizu Savienības tiesību aktu piemērošanu, bet gan iepriekš īstenot stratēģisko plānu, ko Spānijas valdība esot sagatavojusi brīdīm, kad tiks apstiprināta jaunā KLP, lai izslēgtu liellopu audzēšanas lopkopības nozari no KLP atbalsta shēmas;
- *RD 41/2021* nenosaka diskriminējošu attieksmi, kas būtu pretrunā Hartas 20. un 21. panta un Spānijas konstitūcijas 14. panta noteikumiem, jo tajā tikai tiek prasīta noganīšana ar savas saimniecības dzīvniekiem valsts īpašumā esošās koplietošanas ganībās, bet ne privātā īpašumā esošās ganībās. Šajā ziņā jāatgādina, ka ganīšana nekādā gadījumā netiek uzskatīta par lauksaimniecisku darbību lauksaimniecības zemes uzturēšanas noganīšanai piemērotā stāvoklī, neatkarīgi no tā, vai tās ir valsts vai privātas ganības, kas pieder atbalsta pieteikuma iesniedzējam vai trešai personai. Tādēļ nav diskriminācijas pret liellopu audzēšanas lopkopjiem, kam ir ganīšanas tiesības valsts īpašumā esošās koplietošanas ganībās, salīdzinājumā ar lopkopjiem, kam ir ganīšanas tiesības privātās ganībās: neviens no tiem nevar deklarēt, ka veic šo ganību uzturēšanas darbību, kas izpaužas kā to noganīšana. Taisnība, ka norma attiecībā uz privātām ganībām neprasa, lai ražošanas lauksaimnieciska darbība noteikti tiktu veikta ar savas saimniecības dzīvniekiem un neizslēdz iespēju, ka šajās ganībās var tikt veikti uzturēšanas darbi, kas ir uzskaitīti *RD 1075/2014* IV pielikumā, bet tā pamatā ir atšķirīgs tiesiskais regulējums vienām un otrām ganībām. Nav nekādas diskriminācijas, jo jebkurā gadījumā atbalsta pieteikuma iesniedzējam tiek prasīts faktiski un patiesi veikt lauksaimniecisku darbību koplietošanas ganībās;
- Atsaukšanās prasībā uz tiesību aktu hierarhijas un Savienības tiesību pārākuma principu pārkāpumu balstās uz nepareizu pieņēmumu, ka Spānijas tiesiskais regulējums neatbilst Savienības regulējumam. Tā kā šādas neatbilstības nav,

nav arī tiesību aktu hierarhijas un Savienības tiesību pārākuma principa pārkāpuma;

- Attiecībā uz tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības principu pārkāpumu atbildētāja argumentācija atkal izriet no nepareiza pieņēmuma, ka *RD 41/2021* nosaka tādas prasības KLP atbalsta saņemšanai, kuras atšķiras no prasībām, kas ir noteiktas Savienības tiesiskajā regulējumā, un tās papildina. Bet faktiski *RD 1075/2014* grozījumiem, kas ir izdarīti ar *RD 41/2021*, ir tikai Regulu Nr. 1307/2013 interpretējošs un paskaidrojošs mērķis; ir skaidri norādīts, ka pareiza Savienības normas interpretācija neatļauj personām, kam ir ganīšanas tiesības valsts īpašumā esošās koplietošanas ganībās, deklarēt citu ražošanas darbību, kas nav noganīšana ar saviem dzīvniekiem, un ka attiecībā uz šiem zemes gabaliem nevar deklarēt uzturēšanas lauksaimnieciskas darbības;
- Nav pieņemams, ka persona (neatkarīgi no tā, vai tā ir vai nav lopkopis vai liellopu audzēšanas lopkopis), kas ir ganīšanas tiesību saņēmēja valsts īpašumā esošās koplietošanas ganībās un tikai nodod šīs ganīšanas tiesības trešai personai, lai tā izmantotu šīs ganības sava ganāmpulka barošanai, varētu tiesiski paļauties, ka tādējādi tā veic lauksaimniecisku darbību, kas sniedz tai tiesības saņemt KLP atbalstu. Prasībā aprakstītais veids, kādā darbojās liellopu audzēšanas lopkopji, vienmēr ir bijis pretrunā Savienības tiesiskajam regulējumam. Un ja tas faktiski tika īstenots, kompetentajām valsts iestādēm ir jāuzsāk attiecīgas procedūras, lai pārbaudītu izdarītos pārkāpumus;
- Šajā tiesvedībā strīds ir par to, lai noteiktu, vai *RD 1075/2014* 11. panta 2. un 3. punkts pēc grozījumiem atbilst vai neatbilst Savienības tiesiskajam regulējumam. Tādēļ ir jāinterpretē atbalsttiesīga hektāra, lauksaimniecības zemes, pastāvīgo ganību un lauksaimnieciskas darbības jēdzieni platībatkarīga tiešā atbalsta, kas ir paredzēts Regulas Nr. 1307/2013 4. un 32. pantā, saņemšanas mērķiem, kā arī Regulas Nr. 1306/2013 60. pantā ietvertā atsauce uz aizliegumu mākslīgi radīt apstākļus piekļuvei atbalstam.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 6 *Tribunal Supremo* uzskata, ka prejudiciālo jautājumu uzdošana ir neizbēgama, jo no Tiesas judikatūras, kas tiks pārbaudīta turpinājumā, nav secināma atbilde, kas kļiedētu radušās šaubas, lai atrisinātu strīdu pamatlietā.
- 7 Lai gan rīkojums lietā C-273/21 bija par Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta interpretāciju, izvirzītā problēma bija atšķirīga no šajā lietā aplūkotās. Šī lieta bija par platību, kas saskaņā ar Ungārijas tiesībām bija klasificēta kā lidlauks, bet kurā netika veikta nekāda ar lidlauku saistīta darbība. Tiesa secināja, ka tā ir jākvalificē kā lauksaimniecībā izmantojama zeme, ja tā faktiski tiek izmantota kā pastāvīgas ganības dzīvnieku audzēšanai.
- 8 Spriedumā lietā C-116/20 faktiem (skat. konkrētāk sprieduma 26.-31. punktu) bija zināma līdzība ar šīs lietas faktiem. Tomēr minētajā lietā tika izskatīts konkrēts

atbalsta pieteikuma iesniedzēja gadījums, kurā tika atteikts attiecīgais atbalsts, jo tas nebija izpildījis noteiktas prasības, kuras paredzēja Rumānijas tiesību norma, tomēr šajā lietā tiek tieši apstrīdēts konkrēts normatīva akta noteikums, nevis pasākums, kas ir pieņemts saskaņā ar šo normu. Turklāt Tiesas atrisinātie jautājumi minētajā lietā attiecās uz Regulas (ES) Nr. 73/2009, kas atcelta ar Regulu Nr. 1307/2013, interpretāciju, kas ir piemērojama šajā lietā. Tādēļ minētajā spriedumā ietvertais pamatojums (it īpaši tā 75., 76., 85., 86. un 87. punktā) galīgi neklīdē *Tribunal Supremo* šaubas par Regulas Nr. 1307/2013 4. un 32. panta un Regulas Nr. 1306/2013 60. panta pareizu interpretāciju.

- 9 Prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā C-176/20, tāpat kā šajā gadījumā, tiek interpretēts Regulas Nr. 1307/2013 4. un 32. pants un Regulas Nr. 1306/2013 60. pants (saistībā ar Deleģētās regulas Nr. 639/2014 4. un 16. apsvērumu). Tomēr šo normu interpretācija lietā C-176/20 balstās uz faktiem, kas nav tādi paši kā šajā lietā. Minētajā lietā (skat. minētā sprieduma 49. punktu) bija jānosaka, vai jēdziens “aktīvs lauksaimnieks” attiecas uz juridisko personu, kas ir noslēgusi koncesijas līgumu par pašvaldībai piederošu ganību zemi un kas tajā gana dzīvniekus, kurus tai bez atlīdzības patapinājušas fiziskās personas, kas ir šo dzīvnieku īpašnieki. Savukārt šajā lietā ir jākonkretizē, vai personas, kurām ir tikai neekskluzīvas ganīšanas tiesības koplietošanas zemes īpašumos, kas nav to īpašumā, var vai nevar tikt uzskatītas par tādu ganību “apsaimniekotājiem”, uz kuriem attiecas šīs ganīšanas tiesības lauksaimniecības zemju uzturēšanas to noganīšanai piemērotā stāvoklī darbību veikšanas mērķiem, un arī, vai var uzskatīt, ka tādā gadījumā, ja šīs personas nodod šīs tiesības trešai personai, lai tā izmantotu ganības sava ganāmpulka barošanai, tā veic vai neveic kādu no lauksaimnieciskajām darbībām, kas ir paredzētas Regulas Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) daļā. Savukārt attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 60. panta interpretāciju arī ir nozīmīgas atšķirības starp šo lietu un attiecīgajā spriedumā aplūkoto gadījumu, jo tajā – atšķirībā no šīs lietas – kā vērā ņemams elements tika minēts koncesijas līguma noslēgšana, neievērojot piemērojamās valsts tiesības, un pamatlietā aplūkoto patapinājuma līgumu saturs, it īpaši, ja no tiem izriet, ka patapināto dzīvnieku ganīšanu veic nevis *Avio Lucos*, bet šo dzīvnieku īpašnieki.